

I.korcsoport

Bíró József: Ószeres (2022: 56.oldal)

A nap még szinte ki sem bújt a fák koronái mögül, amikor ébredtem. Testvéreim még fújtattak álmukban. A konyha felől finom illat terjengett. Mindent beterített a rántotta és a sült szalonna illata. Édesanyám már elkészítette a reggelit, forró tea és friss kenyér is járt a rántotta mellé.

- Szia anyuka! - szóltam anyámhoz.

- Szia fiam, hamar felkeltél! A többiek?

- Még alszanak - válaszoltam, aztán leültem a szennyesládára. Öcsém kettő, húgom pedig egy évvel volt fiatalabb nálam. Így jöttünk egymás után, mint a kis libák.

II. korcsoport

András K Zoltán: Táncoló színesceruzák (2022: 12.oldal):

A finom torta és a sok puszival megköszönt ajándékok kibontása után a kislány újra rajzolni akart, de nem találta sehol a kék ceruzát. Rögtön sírásra görbült a kis szája és hiába vigasztalták, hiába mondták – amíg megkeresik – addig rajzoljon a többivel, Ő a kéket akarta. Végre aztán a nagymama megtalálta a sarokban és örömmel vitte az ő jövődőlbeli nagy festőjének, aki könnyeit letörölve újra táncoltatni kezdte ujjai között a kék színes ceruzát, az pedig akkorákat ugrott örömeiben, hogy kék gomolyfelhők sokasága kerekedett a papíron. És ez így ment több napon át.

III. korcsoport

Borka Zsuzsanna: Az árva lány (2022. 66.oldal)

Egy alkalommal idős, ritkán látott rokon látogatott el hozzájuk. Régi vágású, pedáns, komótosan beszélő öregúr volt, még inkább a XIX. század embere, mintsem a XX. századé. Modora, viselkedése a századforduló stílusát idézte. „Hozzál nekem, lányom – szólt oda a kis Marikának – tentát meg pennát!” Anyám ijedten, sírva panasolta a Mamának, hogy az a nagy bajuszú bácsi csúnyát mondott neki. A tekintélyes külsejű, tiszteletre méltó nagybácsi nem tett lakatot a szájára és mindenről alaposan kifejtette a véleményét.

IV. korcsoport

Butás-Markovics Annamária: Én nem vagyok magyar? (2022: 73-74.oldal)

Van az a mondás, hogy „magyar az, akinek fáj Trianon”. Nem tudom, hogy hol és mikor hallottam ezt a mondatot először, de úgy tűnik, hogy más sem nagyon tudja, az internetes keresések alapján Karinthy Frigyesnek és Illyés Gyulának is tulajdonították már, holott valójában Patrubány Miklós erdélyi magyar politikus, közíró mondta ki először 2000. május 25-én, a Magyarok V. Világkongresszusának nyitó konferenciáján. Már középiskolás voltam, amikor Trianonról tanultunk, és én, szabadkai születésű szegedi gimnazistaként helyre raktam a fejemben a dolgokat, az én saját vajdasági magyarságomat.